

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 94 Stemmer.

Formanden: Da der nu er vedtaget enslydende Beslutninger i begge Rigsdagens Ting, vil der blive givet Udenrigsministeren Meddelelse herom.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Færingehavnen i Sydgrønland for almindelig Besejling samt Adgang for danske Fiskerskibe til Fiskeri i grønlandske Farvande.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3672; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1663).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Jensen-Brobj: Som det fremgaar af Betænkningen, har jeg ikke kunnet tiltræde Indstillingen og kan ikke stemme for dette Lovforslag. Jeg vil gerne have Lov til med nogle Bemærkninger at motivere hvorfor.

Jeg mener, det er forkert at give Bemyndigelse til udenlandske Skibe til at besejle og tage Ophold i Færingehavnen. Det var jo allerede stærkt omdisputeret, da vi den 1. April 1925 fik den Lov, som gav Færing Adgang til denne Havn, men der er Forholdet dog et helt andet, thi Færøerne er en Del af det danske Rige, et Amt her i Landet, og Færingerne staar vi derfor helt anderledes over for. Vi ved alle sammen, at Grønlænderne er meget kede af, at Færingerne fik denne Havn, og af, at de senere har faaet en Havn til noget nordligere, Tovkussak. Den grønlandske Befolkning ser med megen Mistillid derpaa og beskylder Færingerne for ogsaa at fiske inden for Søterritoriet i Fjordene. At det er rigtigt, er vist ikke bevist, men det var menneskeligt, om det skete.

Nu gaar man altsaa til en Udvidelse og giver ogsaa udenlandske Skibe Lejlighed til i Tiden fra 1. Maj til 31. Oktober at besejle og tage Ophold i Færingehavnen. Det, jeg er ked af, er, at der herved sker

det, at man giver udenlandske Skibe Lejlighed til at gaa op i Davisstrædet og fiske den Rødfisk, der staar deroppe, og som sikkert i Fremtiden kunde blive en god Indtægtskilde for Grønlænderne. Og ikke alene fisker de Rødfisken uden for Søterritoriet, hvad de jo har Ret til, men ved denne Lov kan de ogsaa stationere et af deres Skibe som Oliekøgeri inde i Færingehavnen, lade deres Fangstbaade løbe ind til dette Køgeri, aflevere Fangsten og faa den lavet til Olie, og derved kan det godt ske, at de fremmede tager en hel Del af de Erhvervsmuligheder bort, som Grønlænderne skulde leve af. Jeg er meget ked af, at dette Lovforslag er fremkommet, det kan ikke hjælpe at stemme imod, det er givet, det bliver vedtaget, naar det engang er fremsat, men jeg ønsker ikke at stemme for det, for jeg mener, man gør Uret imod Grønlænderne, og jeg mener, at der kan komme Konsekvenser af det, her sker, som kan blive til stor Skade for den grønlandske Befolkning.

Valdemar Thomsen: Af Udvalgets Betænkning ser jeg med Tilfredshed, at man har fulgt den Henstilling, der ved første Behandling blev rettet bl. a. fra min Side om fortsat at holde Tovkussak-Havnen aaben af Hensyn til Færøfiskerne, men ellers nøjes man med det, der oprindeligt var foreslaaet, det vil altsaa sige, at Fiskerigdommene ved Grønland ikke skal, eller i hvert Fald ikke kan, udnyttes, som de burde. Jeg vil derfor endnu en Gang gøre opmærksom paa Mulighederne ved Grønland, Muligheder for dansk Initiativ og Foretagsomhed, som nok kunde nyttiggøres, saafremt vi slog ind paa en anden Kolonisationspolitik. Netop i Dag har jeg læst en Artikel af Fiskeriinstruktør Hovmøller, der har været fiskerisagkyndig for Grønland i mange Aar. I denne Artikel gøres gældende, at Grønland omskylles af et af Verdens fiskerigeste Vande. Hr. Hovmøller skriver — jeg tillader mig et kort Citat —:

„Paa Bankerne ud for Holstensborg har jeg paa stille Sommerdage iagttaget saa enorme Mængder af Torsk, at det trodser enhver Beskrivelse. Vandet var tykt og graasort af Torsk; hvor man end saa hen, og saa langt Øjet rakte, saa man Stortorsken boltre sig i Vandskorpen. De stod i mange Favnes Dybde, og de stod i Overfladen, fulgt i deres Bevægelser af Tusindvis af skrigende Maager. Stimernerne avancerede hurtigt nordover for atter at efterfølges af nye Millioner. Det var en Fiskevandring, et Skuespil, som jeg